

utan säkerhet i mexiko

I JULI MÖRDADES AKTIVISTEN NADIA VERA OCH BILDJOURNALISTEN RUBÉN ESPINOSA I NARVARTE I MEXICO CITY. RE:PUBLIC FRÅGAR JOURNALISTER OCH AKTIVISTER: HUR SÄKER KÄNNER DU DIG? VAD ÄR VIKTIGAST ATT BERÄTTA JUST NU?

Text & bild:
Asa Welander

francisco cerezo

Grundare av människorättsorganisationen Comité Cerezo.

– Mexico City har varit en plats där förföljda har sökt skydd, men det som hände i Narvarte krossade bilden och har genererat rädsla och paranoia. Det påverkar oss alla, men inte tillräckligt för att sluta med det vi gör. Under de 14 år vi jobbat med organisationen har jag tagit emot 13 dödshot. Utifrån det har vi lärt

oss att göra riskanalyser och skräms inte så lätt. Myndighetspersoner följer efter, filmar och övervakar oss, det är en del av vardagen.

– Det allvarligaste i Mexiko nu är försvinnandena. Även journalister har blivit offer för försvinnanden och det här paralyserar hela samhället. Det vi upplever nu är en effekt av flera års terror mot folket.

marcela turati

Frilansjournalist för magasinet Proceso.

– Ämnena vi bevakar blir hela tiden allvarligare. Plötsligt känns det som att du håller i en strömkabel och vad som helst kan hända. Jag är privilegierad. Jag bor i Mexico City, kan åka in i farliga områden och sedan ta ett flyg därifrån. Men i fält har jag några gånger behövt fly från ett ställe utan att veta hur, bara skynda därifrån för att någonting gått fel;

för att du inser att en kriminell grupp har fått reda på att du är där, att någon får ett telefonsamtal eller att det plötsligt blir en konstig tystnad och du inser att du måste dra.

– Jag skulle säga straffriheten, för den är grunden till allt. Eftersom brott inte straffas, eftersom mord inte utreds, eftersom det finns en tystnadspakt och en politik för att dölja det som händer.

melanie salgado

Lärare och människorättsaktivist.

– Det har blivit mycket värre de senaste tre åren. Innan var det också riskfyllt, men inte med samma intensitet som nu. När man ser att en person grips och torteras vid en demonstration känns det som att man själv kan bli nästa offer, för att man deltar i demonstrationer. Men vi måste akta så att vi inte faller ner i en känsla av att allt är förlorat, annars är det lätt att få panik.

– Vårt politiska system som är byggt på rädsla och fördrivar människor från landområden och naturresurser. Folk tvingas in i hårda villkor vad gäller jobb, boende, hälsa...allt. Det gör att människor organiserar sig och gör motstånd vilket leder till det riktigt allvarliga. Staten reagerar på många sätt; den kan hota, fängsla, föra bort eller avrätta dem som protesterar.

ginnette riquelme

Frilansande bildjournalist för bland andra Reuters.

– Varje gång jag åker ut på jobb talar jag om för någon var jag ska och hur många timmar eller dagar jag blir borta. Sedan skickar jag meddelanden för att alltid vara i kontakt med någon i stan som har koll på mig. Jag är noga med att ha en lokal kontakt dit jag ska. Allt sådant är viktigt. Mordet på Rubén

Espinosa bidrog till en känsla av osäkerhet. Det blev som att nu kan det hända vem som helst.

– Jag skulle säga de anhöriga till försvunna, det viktigaste är att berätta deras historier, från många delstater som vi inte har rapporterat så mycket ifrån. Vi pratar om över 20 000 försvunna människor.